

[Kofod-Svendsen]

vil vi gerne signalere anderledes, end regeringen har gjort. Vi mener, det er et forkert signal at sende til landbruget. Ordningen sikrer en ligestilling med andre sygdomsramte på dagpengeområdet, så den besparelse, regeringen her lægger op til for 1992, vil vi ikke medvirke til.

Så vil regeringen i 1991 spare 49 mio. kr. på konsulentbevillingerne og i 1992 yderligere 45 mio. kr. Jeg synes, det kan være ansvarligt at spare på økonomikonsulenterne, men når man vil gå videre i 1992 og også spare på planteavlskonsulenterne, så mener vi, at det er en forkert besparelse. Den nedskæring vil dels være i strid med det landbrugspolitiske strategioplæg fra 1987, dels vil den være ude af trit med de store krav, landbruget i disse år stilles over for med hensyn til miljø og en bæredygtig udvikling. Her er rådgivning et nøgleområde. Derfor vil vi afvise de besparelser, som regeringen her signalerer at man vil komme med i 1992.

Jeg glæder mig over, at regeringen efter forhandling med Kristeligt Folkeparti er kommet med et ændringsforslag, så de besparelser, regeringen vil sætte i kraft i 1992, ikke kommer til at ramme landbruget allerede fra oktober i indværende år, fordi landbrugets regnskabsår er forskudt lidt i forhold til finansåret. Men når vi kommer frem til 1992, vil vi sige til regeringen, at vi synes, den skal tænke om igen og ikke lægge op til og gennemføre de besparelser.

Det tredje sted, hvor regeringen vil spare på landbruget, er på tilskud til efteruddannelse. Men her forstår jeg, at regeringen vil foretage en omlægning, så de 4 mio. kr. i besparelser på Landbrugsministeriet skal bruges på en indsats under Undervisningsministeriet.

Vi mener, det er bedre at videreføre den gældende lov, og vi er glade for, at regeringen har gjort det muligt, hvis Kristeligt Folkeparti her i Folketinget kan skaffe flertal for – hvad vi håber – at loven fortsætter under Landbrugsministeriet, så at vi har de 4 mio. kr.

Jeg vil allerede her sige, at vi vil arbejde for og håber på flertal her i salen for, at den gældende ordning kan fortsætte. Det tror vi er bedst for landbruget. De 4 mio. kr., der er lagt op til besparelsemæssigt, er altså til rådighed til fortsat tilskud til efteruddannelse inden for landbruget, også hvis ordningen fortsætter under Landbrugsministeriet.

Det fjerde punkt, hvor vi synes, regeringen gik for langt, var, at man allerede i 1991 ville af-

skaffe tilskuddet til mastitisbekæmpelse. Tilskuddet er på ca. 15 mio. kr. Vi er glade for, at regeringen er kommet med et ændringsforslag, så vi stadig har offentlig finansiering af denne udgift. Jeg tror, at det ville være et forkert signal, og jeg frygter, at denne besparelse nationaløkonomisk ville være meget kortsigtet. Jeg frygter en øget mastitisudbredelse, som ville koste meget mere end de 7½ mio. kr.

Jeg synes altså, at der er fire områder, hvor regeringen er gået for langt, og hvor vi har måttet slå bremserne i og fået en mere erhvervsvenlig politik.

Et andet sted, hvor regeringen vil spare for meget efter vores opfattelse, var på mindre erhvervsstøtteordninger. Her vil regeringen skære ganske meget i portostøtten til ugeblade og tidsskrifter. Der er heldigvis kommet et ændringsforslag, så den meget store besparelse er blevet reduceret ganske betydeligt.

Så vil jeg sige lidt om ændringsforslagene fra henholdsvis SF, Socialdemokratiet og Fremskridtspartiet.

SF har som altid leveret en samling meget grundige ændringsforslag til finanslovsforslaget. Jeg synes altid, det er prisværdigt med den grundighed, der præger SF's arbejde, og der er også fuld finansiering. Det, man kan sige om SF's ændringsforslag, er, at de hæver udgiftsniveauet ganske betydeligt, men de sørger for, at der også er merfinansiering. Spørgsmålet er, om dansk økonomi har brug for, at vi hæver udgiftsniveauet så meget, som SF gør. Det er vi ikke overbeviste om.

Det er flere spændende tanker, SF har lagt frem, ikke mindst med hensyn til miljøafgifter, og jeg er også klar over, at man vil kompensere børnefamilierne på en efter vores opfattelse sympatisk måde. Men min grundlæggende tvivl går på, om det er heldigt for dansk økonomi, at vi hæver udgifts- og indtægtsniveauet. Det er altså den offentlige sektor, SF udvider på bekostning af den private sektor. Jeg synes, vi har meget dårlige erfaringer op gennem 1970'erne med et sådant løft, med en forøgelse af den offentlige sektor. SF's hovedfilosofi er vi ikke enige i, men at der er en række enkeltforslag, vi er sympatiske over for, har jeg allerede dokumenteret i min gennemgang.

Så er spørgsmålet: Kan man foretage denne omlægning, hvor vi i højere grad satser på miljøafgifter, uden at det belaster erhvervslivet?